

Off-topic -

Napsal/a: Žirafka

Datum zveřejnění: : 28. 06. 2015 v 7:38

Žirafoviny nejsou blog a nikdy jím být ani neměly. Občas ale mám takové nutkání napsat něco, co se sem ani tak nehodí a hodilo by se to právě na blog, jenže ten nemám a nevím, jestli má cenu jej zakládat.

Také mám účet na Facebooku, ale ten používám poslední dobou vlastně jen jako zdroj informací. Různé firmy dávají informaci pohříchu nejprve na FB a pak teprve ji pošlou, třeba i za dva dny, emailem. Některé firmy dávají informace jen a pouze na sociální síť a nikam jinam. Twitter ani jiné další síť nepoužívám, ačkoli zrovna Twitter jsem jeden čas zkoušela, ale nějak mne to neoslovilo, takže jsem účet zase zrušila.

Mezi přáteli na FB mám asi 25 lidí, poslední příspěvek jsem tam napsala loni prvního září a od té doby nic. Jen občas nějaký komentář, ale poslední dobou i těch ubývá, protože na ně stejně nikdo nereaguje. A nikomu z „přátel“ jaksí nevadí, že nijak nepřispívám, z čehož usuzuji, že o mne také nikdo z nich nestojí, takže ten seznam v dohledné době asi zase proberu, stejně, jako jsem to udělala před časem. Vůbec třeba nechápu, jak někdo může mít mezi „přáteli“ stovky a tisíce lidí. Jak to ti lidé stíhají všechno číst?

Před dlouhou dobou, konkrétně 12. 10. 2004 mi poprvé napsal jeden člověk. Ohledně mých tehdejších stránek, které jsou již dávno mimo provoz a na které občas zavzpomínám. Obnovovat je ale nehodlám, je to minulost. Na základě tohoto emailu se později vyvinulo něco, čemu se dá říkat přátelství. Vydrželo přesně do 28. 6. 2014 a pak zaniklo. Zkázou odstartoval tento článek http://magazin.aktualne.cz/nez-patria...ign=B&utm_term=position-6 diskuse se pak zvrhla v hádku a od té doby nic. Ticho po pěšině.

Musím se přiznat, že nějak nechápu mužskou logiku. Možná mi ji někdo bude umět vysvětlit, ale možná také ne. Kdo ví. Do dneška nechápu, jak někdo může po deseti letech všechno zahodit a prostě jít dál. Já jsem nejprve také trucovala, protože jsem byla ta uražená strana, ale pak jsem se pokusila o smír a ještě jeden email napsala. K výročí našeho seznámení, nicméně zbytečně. Zůstalo to bez odpovědi. Tak jsem si řekla, že další kroky již činit nebudu. A také jsem již nic neučinila.

Je tomu přesně rok, co jsem měla takové divné období a do toho přišel ten článek a hnedka dva lidi mužského pohlaví se kvůli němu do mne pustili. Mojí mizernou náladu to tenkrát jen zhoršilo a od té doby je všechno nějaké jiné a divné. Dokonce ani na to bastlení nebyla chuť, vlastně jsem od té doby postavila jen ten laboratorní zdroj. Dlouho jsem se nedokázala do ničeho pustit, až poslední dobou mne elektronika zase začíná těšit.

Proč tedy vznikl tento článek? No protože jsem si to potřebovala nějak sesumírovat a říci si, že minulost je minulost. A třeba mi někdo z čtenářů dokáže odpovědět na mou otázku ohledně toho, proč chlap dokáže všechno zahodit kvůli malichernosti.

A také je to odpověď na to, proč v těchto dnech reaguji možná trochu podrážděně. Je to prostě tak, za pár dní to bude zase dobré.

A slibuju, že podobné články si snad na dlouhou dobu odpustím. Tento je vlastně první v historii a pokud všechno bude dobré, tak bude vlastně i poslední. Snad.